به نام خدا

گزارشکار آزمایش پنج آزمایشگاه سیستم عامل

:اعضای گروه

على زمانى 810101436

برنا فروهري 810101480

نيما خنجري 810101416

پرسش 1: راجع به مفهوم ناحیه مجازی در لینوکس به طور مختصر توضیح داده و آن را با xv6 پرسش مختصر توضیح داده و آن را با

در لینوکس, ناحیه مجازی (Virtual Memory Area) یا (کسابه بخشی از فضای آدرس مجازی اشاره دارد که شامل اطلاعاتی در مورد نحوه نگاشت فضای آدرس مجازی به فضای آدرس فیزیکی هستند. این ساختمان داده بازه ای از آدرس های مجازی را توصیف می کند که هر کرام از این آدرس ها شامل اطلاغاتی هستند که نشان می دهند اطلاعات مربوط به آن آدرس از حافظه چیست. پس به وسیله آن می توان چک کرد که آیا آن آدرس حاوی دیتایی است یا نه. در نتیجه ناحیه مجازی در لینوکس میتواند برای کنترل کردن حافظه مجازی پردازه ها به کار رود. به طور کلی هر ناحیه مجازی در لینوکس شامل تعدادی page table است که با استفاده از این page table ها می توان آدرس های مجازی را به آدرس فیزیکی متناظر تبدیل کرد. اما در سیستم عامل xv6, برای نگاشت فضای مجازی به فیزیکی مستقیم از جداول صفحه (Page Tables) استفاده می شود و پیچیدگیهایی مانند VMA یا مدیریت پویای حافظه را ندارد. به عنوان مثال، تمام فضای آدرس یک فرآیند هنگام اجرا در حافظه میشود.

پرسش 2: چرا ساختار سلسله مراتبی منجر به کاهش مصرف حافظه میگردد؟

در صورت استفاده از ساختار سلسله مراتبی , می توان داده هایی که در طول اجرای پردازه ها, به دفعات استفاده می شوند و بیشتر مورد نیاز هستند را در cache ذخیره سازی کرد تا دسترسی به آن ها سرعت بسیار بالاتری داشته باشد. همچنین, با استفاده از این ساختار, پردازه ها قابلیت مپ کردن دیتا های ذخیره شده در حافظه را خواهد داشت, همین امر باعث کی شود که از main memory تا حد قابل توجهی درخواست دسترسی کمتری داشته باشیم و در نتیجه مصرف حافظه کاهش می یابد.

پرسش 3: محتوای هر بیت یک مدخل 32 بیتی در هر سطح چیست؟ چه تفاوتی میان آنها وجود دارد؟ یک مدخل 32 بیتی معمولاً شامل دو بخش است:

1- آدرس های فیزیکی: معمولا 20 بیت بالایی از 32 بیت مدخل, برای این بخش استفاده می شود. این بخش شامل آدرس جدول صفحه بعدی (Page Table) در سلسلهمراتب می باشد.

2- بیت های کنترلی: این بخش که معمولا 12 بیت پایینی به آن اختصاص می یابد, شامل بیت هایی است که رفتار و ویژگیهای page را تعیین می کنند. در این بخش, آدرس قاب فیزیکی (Physical Frame) که رفتار و ویژگیهای که به آدرس مجازی نگاشت می شود. مشخص خواهد شد.

پرسش 4: تابع kalloc چه نوع حافظه ای تخصیص میدهد؟ فیزیکی یا (مجازی)

تابع بخشی از مدیریت حافظه فیزیکی تخصیص میدهد. این تابع بخشی از مدیریت حافظه فیزیکی است kalloc و برای اختصاص دادن یک صفحه فیزیکی (Physical Page) استفاده میشود. با استفاده از محافظه فیزیکی را تخصیص داده می شود و یک اشاره گر به آدرس فیزیکی آن حافظه را بازمیگرداند. در نتیجه این تابع فقط حافظه فیزیکی را تخصیص میدهد و هیچ نگاشت (Mapping) به فضای آدرس مجازی انجام نمیدهد. نگاشت آدرس مجازی به آدرس فیزیکی توسط جداول صفحه انجام میشود.

پرسش 5: تابع mappages چه کاربردی دارد؟

به طور کلی, تابع mappages برای مدیریت حافظه مجازی کاربرد دارد. برای مثال, هنگامی که نیاز است یک فضای آدرس مجازی به یک صفحه فیزیکی جدید مپ شود, برای تخصیص حافظه برای فرآیند جدید و نگاشت حافظه کرنل به آدرسهای فیزیکی, از این تابع استفاده می شود. هم چنین برای مپ کردن آدرس کاربر و کرنل هم این تابع کاربرد دارد.

پرسش 7: راجع به تابع walkpgdir توضیح دهید. این تابع چه عمل سخت افزاری را شبیه سازی میکند؟

تابع به walkpgdir در xv6 برای پیمایش جداول صفحه (Page Tables) استفاده می شود. این تابع به آدرس مجازی به آدرس مای مناسب در جداول صفحه دسترسی پیدا می کند و موقعیت نگاشت یک آدرس مجازی به آدرس فیزیکی را تعبین می کند.

```
static pte_t *
walkpgdir(pde_t *pgdir, const void *va, int alloc)

pde_t *pde;
pte_t *pgtab;

pde = &pgdir[PDX(va)];
if(*pde & PTE_P){
    pgtab = (pte_t*)P2V(PTE_ADDR(*pde));
} else {
    if(!alloc || (pgtab = (pte_t*)kalloc()) == 0)
        return 0;
    // Make sure all those PTE_P bits are zero.
        memset(pgtab, 0, PGSIZE);
    // The permissions here are overly generous, but they can
    // be further restricted by the permissions in the page table
    // entries, if necessary.
    *pde = V2P(pgtab) | PTE_P | PTE_W | PTE_U;
}
return &pgtab[PTX(va)];
}
```

pr اتبع walkpgdir چک می کند که اگر page table entry اثبع walkpgdir چک می کند که اگر ساخته شده و اشاره کند وجود داشت, آدرس آن را برمی گرداند. در غیر این صورت, جدول جدیدی ساخته شده و آدرس آن برگردانده میشود.)

پس عمل تقسیم آدرس مجازی و پیمایش جداول صفحه از عمل های سخت افزاری ای است که این تابع شبیه سازی می کند. چون در پردازنده های واقعی، این عملیات توسط MMU انجام می شود.

پرسش 8: توابع allocuvm و mappages که در ارتباط با حافظه ی مجازی هستند را توضیح دهید.

همانطور که پیشتر توضیح دادیم, تابع mappages برای مدیریت حافظه مجازی و مپ کردن یک فضای آدر س مجازی به یک صفحه فیزیکی استفاده می شود.

از طرفی تابع allocate user virtual memory که مخفف allocuvm مخفف allocuvm است, وظیفه دارد که در یک در یک دایرکتوری صفحه مشخص شده, حافظه مجازی را به یوزر اختصاص دهد و آن را افزایش دهد.

allocuvm(pde_t *pgdir, uint oldsz, uint newsz)

این تابع دو آرگومان oldsz و newsz را دریافت کرده و در صورتی که oldsz از newsz این تابع دو آرگومان oldsz را دریافت کرده و در صورتی که newsz افزایش فضای آدرس خواهد بود که مطلوب ماست), آدرسهای بین oldsz تا newsz باشد (که به معنی افزایش فضای آدرس خواهد بود که مطلوب ماست), آدرسهای بین محدوده هم با استفاده از را به آدرس مجازی در دایرکتوری صفحه فرآیند نگاشت می کند. پس mappages برای مپ کردن فضای آدرس استفاده می شود و allocuvm برای گسترش حافظه مجازی کاربر.

پرسش 9: شیوه ی بارگذاری برنامه در حافظه توسط فراخوانی سیستمی exec را شرح دهید.

در ابتدا, فایل اجرایی مشخص شده توسط path باز می شود و بررسی می شود تا مطمئن شویم یک فایل اجرایی معتبر است. بعد از آن, هدر ELF فایل را می خواند تا مشخص شود section ها و segment چگونه است. سپس فضای آدرس فرآیند (Page Directory) و جداول صفحه (به طور کامل آزاد می شود. در مرحله بعدی , هر سگمنت مشخص شده در ELF به ترتیب در حافظه کپی می شود و آدرس فیزیکی حافظه برای سگمنتها با استفاده از allocuvm تخصیص داده می شود. هم چنین داده های سگمنت از فایل اجرایی به حافظه منتقل می شوند. سپس پشته فرآیند جدید ایجاد می شود و آرگومان های برنامه جدید (argv) روی آن قرار داده می شوند. بعد از آن رجیستر های CPU برای شروع اجرای برنامه اجرا می شود. تنظیم می شوند. در نهایت منابعی که مورد نیاز نیستند و اضافی اند آزاد شده و برنامه اجرا می شود.

توضیحات درباره struct و functionهای اضافه شده در فایل های sharedMemory.c و sharedMemory.c

```
#define NUM_OF_SHARED_PAGES 8

struct shared_page{{
    int id;
    int num_of_refs;
    char* frame;
};
```

shared_page شامل سه بخش است:

- id : این متغیر یک شناسه یکتا (ID) برای هر صفحه مشترک تعریف میکند. با استفاده از این شناسه، پردازشها میتوانند صفحههای مختلف حافظه مشترک را شناسایی کنند.
- num_of_refs این متغیر تعداد (References) به این صفحه را ذخیره میکند. این نشاندهنده تعداد پر دازشهایی است که در حال حاضر به این صفحه دسترسی دارند. وقتی مقدار این متغیر به صفر برسد، سیستم میتواند این صفحه را آزاد کند.

• pointer به موقعیت فیزیکی یا مجازی حافظه ای اشاره میکند که دادههای صفحه در آن قرار دارند. این حافظه میتواند دادههای اشتراکی واقعی باشد که پردازشها با هم استفاده میکنند.

```
struct{
struct shared_page table[NUM_OF_SHARED_PAGES];
struct spinlock lock;
shared_memory;
```

:shared_memory

- این یک نمونه از ساختار تعریف شده است که شامل جدول صفحات و قفل مربوطه میباشد.
- از این متغیر برای مدیریت کل سیستم حافظه مشترک استفاده میشود.

```
16
17  void
18  init_sharedmem(){
19     acquire(&shared_memory.lock);
20     for (int i = 0; i < NUM_OF_SHARED_PAGES; i++){
21         shared_memory.table[i].num_of_refs = 0;
22     }
23     release(&shared_memory.lock);
24  }</pre>
```

تابع init_sharedmem برای initialize ولیه (shared memory) استفاده می شود. این تابع وظیفه دارد جدول حافظه مشترک را به حالت اولیه تنظیم کند، به طوری که آماده استفاده توسط پردازش ها باشد.

- مقدار دهی صفر به num_of_refs برای هر صفحه، حافظه مشترک را به حالت خالی و آماده استفاده تنظیم میکند.
- با استفاده از قفل چرخشی (spinlock)، این تابع مطمئن می شود که هیچ پر دازش دیگری در حین مقدار دهی اولیه نمی تواند به جدول دسترسی پیدا کند.

find_shared_page وظیفه دارد تا یک صفحه مشترک را در جدول حافظه مشترک پیدا کند یا یک صفحه جدید را برای یک شناسه مشخص (ID) تخصیص دهد.

حلقه اول:

اگر صفحه ای بیدا شود که مقدار id آن برابر با id ورودی باشد:

• ایندکس (i) این صفحه برگر دانده میشود.

• این به این معناست که صفحه با شناسه مورد نظر قبلاً وجود داشته و نیازی به تخصیص جدید نیست.

حلقه دوم:

این حلقه به دنبال صفحهای است که تعداد ارجاعات (num_of_refs) آن برابر با صفر باشد.

- این نشان دهنده یک صفحه "خالی" یا "آزاد" است که میتوان آن را به شناسه جدید تخصیص داد. وقتی چنین صفحه ای بیدا شود:
- مقدار id آن به شناسه جدید تنظیم میشود.
- ایندکس این صفحه برگردانده میشود.

اگر هیچ صفحه ای با id مشخص وجود نداشته باشد و همچنین هیچ صفحه خالی در جدول موجود :

- مقدار -1 برگردانده میشود.
- ، این نشاندهنده شکست در یافتن یا تخصیص صفحه است.

```
open_sharedmem(int id){
   struct proc* proc = myproc();
    pde_t *pgdir = proc->pgdir;
    if (proc->shmem != 0){
       return 0;
   acquire(&shared_memory.lock);
    int index = find_shared_page(id);
    if (index == -1){
        release(&shared_memory.lock);
    if (shared_memory.table[index].num_of_refs == 0){
        shared memory.table[index].frame = kalloc();
        memset(shared_memory.table[index].frame, 0, PGSIZE);
    char* start_mem = (char*)PGROUNDUP(proc->sz);
    mappages(pgdir, start_mem, PGSIZE, V2P(shared_memory.table[index].frame), PTE_W|PTE_U);
    shared_memory.table[index].num_of_refs++;
    shared_memory.table[index].id = id;
    proc->shmem = start_mem;
    proc->shmem id = id;
    release(&shared_memory.lock);
    return start_mem;
```

تابع open_sharedmem برای ایجاد یا دسترسی به یک (shared memory) طراحی شده است. این تابع بر اساس یک (ID)، بررسی میکند که آیا حافظه مشترک با این شناسه موجود است یا نه. در صورت موجود بودن، آدرس حافظه مشترک به پردازش بازگردانده می شود؛ در غیر این صورت، یک صفحه جدید تخصیص داده می شود.

با استفاده از myproc)، پردازش جاری که این تابع را فراخوانی کرده است، دریافت می شود. سپس جدول صفحه (page directory) پردازش گرفته می شود تا برای نگاشت حافظه استفاده شود. اگر پردازش قبلاً یک حافظه مشترک اختصاص داده داشته باشد (proc->shmem != 0)، تابع مقدار 0 را برمی گرداند و نشان می دهد که حافظه جدید نمی تواند تخصیص یابد.

تابع find_shared_page(id) فراخوانی می شود تا صفحه ای که با شناسه ورودی (id) مطابقت دارد، پیدا شود.

اگر تعداد ارجاعات به صفحه (num_of_refs) صفر باشد، این نشان میدهد که صفحه جدید است و باید به آن حافظه تخصیص داده شود.

با استفاده از kalloc)، یک صفحه حافظه جدید تخصیص داده می شود. سپس کل صفحه با مقدار صفر (memset) مقدار دهی می شود.

آدرس شروع حافظه مشترک برای پردازش محاسبه می شود (PGROUNDUP(proc->sz)). سپس با استفاده از mappages، صفحه به فضای آدرس مجازی پردازش نگاشت می شود.

اطلاعات مربوط به شناسه (id) و آدرس شروع (shmem) در پردازش بهروزرسانی می شود. در نهایت، تابع آدرس شروع حافظه مشترک (start_mem) را برمی گرداند.

```
close_sharedmem(int id){
   struct proc* proc = myproc();
   pde_t *pgdir = proc->pgdir;
   if (proc->shmem_id != id || proc->shmem_id == 0){
   acquire(&shared_memory.lock);
   int index = find_shared_page(id);
   shared_memory.table[index].num_of_refs--;
   //delete from proc's page table
   uint a = PGROUNDUP((uint)proc->shmem);
   pte_t *pte = walkpgdir(pgdir, (char*)a, 0);
   if(!pte)
       a = PGADDR(PDX(a) + 1, 0, 0) - PGSIZE;
   else if((*pte & PTE_P) != 0){
        *pte = 0;
   proc->shmem = 0;
   proc->shmem_id = 0;
   if (shared_memory.table[index].num_of_refs == 0){
        kfree(shared_memory.table[index].frame);
   release(&shared memory.lock);
```

تابع close_sharedmem برای بستن و آزاد کردن یک صفحه حافظه مشترک (current process) به صفحه طراحی شده است. این تابع بررسی میکند که آیا پردازش جاری (current process) به صفحه مشخص شده با id متصل است یا خیر. اگر متصل باشد، ارجاع به آن صفحه را حذف میکند و در صورت لزوم حافظه صفحه را آزاد میکند.

اگر پردازش به صفحهای که شناسه آن id است متصل نباشد (proc->shmem_id != id) یا هیچ حافظه مشترکی نداشته باشد (proc->shmem_id == 0)، تابع بدون انجام کاری خاتمه می یابد.

تابع find_shared_page(id) فراخوانی می شود تا صفحه مورد نظر در جدول حافظه مشترک پیدا شود. تعداد ارجاعات (num_of_refs) به این صفحه یک واحد کاهش می یابد.

آدرس شروع صفحه حافظه مشترک محاسبه می شود. از walkpgdir برای یافتن مدخل جدول صفحه کردس شروع صفحه (Page Table Entry) پردازش استفاده می شود.

اگر صفحه پیدا شد و معتبر بود (pte & PTE P) !- ()، مقدار آن به صفر تنظیم می شود.

متغیرهای proc->shmem_id و proc->shmem_id و proc->shmem که آدرس و شناسه حافظه مشترک پردازش را ذخیره میکنند، به صفر تنظیم میشوند.

اگر تعداد ارجاعات به صفحه برابر با صفر شود تابع kfree فراخوانی می شود تا حافظه صفحه آزاد شود.

Result: